

opusdei.org

“La tristesa és l'escòria de l'egoisme”

Que ningú no llegeixi tristesa o dolor en la teva cara, quan difons per l'ambient del món l'aroma del teu sacrifici: els fills de Déu han de ser sempre sembradors de pau i d'alegria.
(Solc, 59)

7 d'abril

I els fills de Déu, per què hem d'estar tristos? La tristesa és l'escòria de l'egoisme; si volem viure per al

Senyor, no ens mancarà l'alegria, ni que descobrim les nostres errades i les nostres misèries. L'alegria penetra en la vida d'oració, fins que no tenim més remei que prorrompre en cants: perquè estimem, i cantar és cosa d'enamorats.

Si vivim així, realitzarem en el món una tasca de pau; sabrem fer amable als altres el servei al Senyor, perquè *Déu estima el qui dóna amb alegria*. El cristià és un més dins la societat, però del seu cor desbordarà el goig de qui es proposa complir, amb l'ajut constant de la gràcia, la Voluntat del Pare: I no se sent víctima, ni disminuït, ni coartat. Camina amb el cap alt, perquè és home i és fill de Déu.

La nostra fe confereix tot el seu relleu a aquestes virtuts que ningú no hauria de deixar de conrear. Ningú no pot superar el cristià en humanitat. Per això, qui segueix Crist

és capaç -no pas per mèrit propi, sinó per gràcia del Senyor- de comunicar als qui el volten allò que a vegades presenten, bé que no arribin a entendre-ho: que la veritable felicitat, l'autèntic servei al proïme, depèn només del Cor del Nostre Redemptor, *perfectus Deus, perfectus homo*. (Amics de Déu, nn. 92-93)

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/la-tristesas-la-escoria-de-legoisme/> (18/02/2026)